

Tiskovna konferenca

celovške UNI na Dunaju

naš tednik

LETO XXXVI. Številka 42 Cena 7.— šil. (15 din)
Četrtek, 18. oktobra 1984

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

„Tiskovno konferenco smo napravili na Dunaju, ker od koroških medijev ne moreš pričakovati objektivnega poročanja,“ je povedal univerzitetni docent celovške univerze dr. Manfred Moser pred zbranimi dunajskimi časnikarji v petek, 11. 10. 1984, v dunajskem tiskovnem centru.

Da bi avstrijski javnosti objektivno prikazali dvojezično šolstvo, so se pred časnikarji zbrali profesorji celovške UNI: dr. Peter Gstettner, dr. Mirko Wakounig, dr. Foltej Sima in univ. doc. dr. Manfred Moser. Nadalje je dr. Moser povedal, da bi vsak kompromis, kakr-

šnega hočejo skleniti vse tri koroške stranke skupno s heimatdienstom, pomenil velik udarec za slovensko narodno skupnost. Naloga vseh nemškogovorečih demokratov mora biti pomoč slovenskim sodeželanom. Obžaloval je dejstvo, da slovenski voditelji v tako važnem vprašanju, kot je dvojezična šola, ne nastopajo skupno. Po stališču dr. Mirka Wakouniga, ki je prikazal, kako se resnično odvija pouk na dvojezičnih šolah, je povedal dr. Peter Gstettner, da KHD ni upravičen govornik večinskega naroda. Če že spremeniti zakon o manjšinskem šolstvu potem se naj izboljša. N. pr. nemškogovoreči starši, ki ne želijo dvojezične vzgoje za svojega otroka, naj otroka od tega pouka odjavijo. Tako bi indirektni pritisk, katerega občutijo starši, ko prijavijo otroke k dvojezičnemu pouku odpadel. Število prijav bi prav gotovo naraslo. Nadalje naj bi šole dvojezičnega ozemlja ne služile samo učenju obeh jezikov. Učence naj bi učitelji vzgajali k skupnemu kulturnemu spoznavanju ter do medsebojne tolerance. Nadaljnje reforme bo krožek natančneje obdelal in predložil širši javnosti.

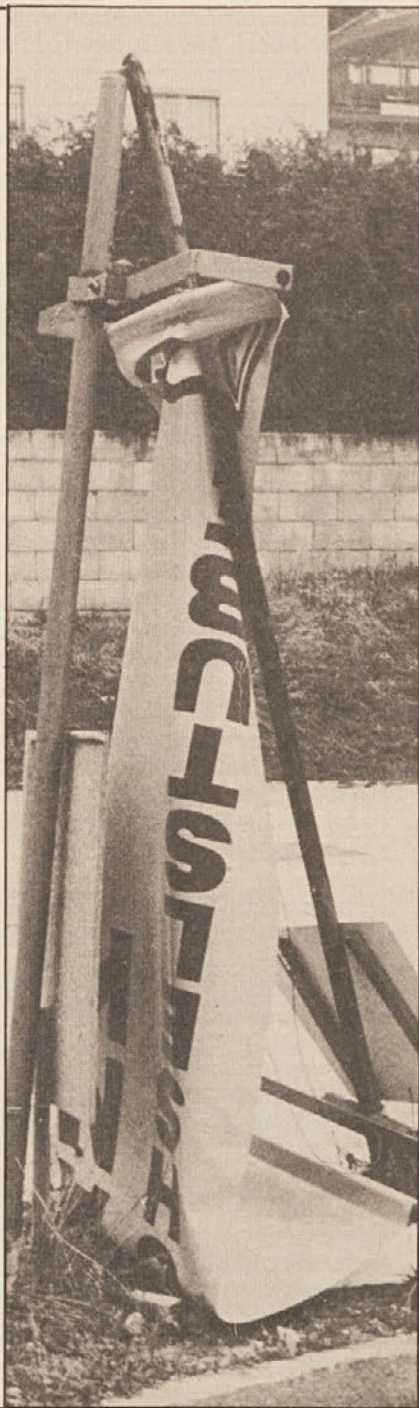
„KHD ni prikazal nobenega resnega predloga, temveč razširjal hujskaške parole, katere smo slišali že v tretjem rajhu,“ je odgovoril dr. Foltej Sima na vprašanje časnikarjev.

Na tiskovni konferenci smo lahko slišali, da avstrijska javnost potrebuje še mnogo takšnih in podobnih informativnih prireditev. Ker samo s pomočjo nemškogovorečih demokratov bomo lahko uspeli.

Je to mar znak sožitja na Koroškem?

Mnogo lepih besedi o sožitju je bilo spet izrečenih na različnih desetooktobrskih proslavah po vsej deželi. Nekateri pa so dokazali, da zloglasni duh desetega oktobra kot simbola zmage v nemški noči že zmeraj živi. Prav okoli desetega oktobra se čutijo zastopniki tega duha poklicane, da dokažejo svojo „domovinsko zvestobo“ se zato možato kot najhujši strahopetci ter zajci v junaški koži zaletavajo v vse, kar jim pride slovenskega pod njihove robate roke. Letos so se zaleteli v zastavna droga pred kioskom Boroveljske Posojilnice v Podgori. Enega so hudo skrivili, drugega pa docela odlomili. Če bi na drogovich ne visela napisa „Wechselstube — Bank“, bi še gotovo ravno kot smreki štrlela v nebo.

A je že tako na Koroškem. Če zlobneži nočejo, niti drog ne sme ravno stati.

Koroška mladina za skupni pouk

Delovna skupnost koroških mladinskih organizacij je na seji 3. 10. 1984 sprejela resolucijo proti ločevanju šolarjev na področju dvojezičnega pouka. Edino mladinska organizacija svobodnjaške stranke (Ring freihaitlicher Jugend) je bila proti resoluciji.

V resoluciji so koroške mladinske organizacije dejale, da referendum heimatdienta, ki ga je podprla FPÖ zaostruje manjšinsko politiko, kar pomeni hudo nevarnost za bodočnost. Delovna skupnost je zato proti ločevanju šolarjev po jezikovnih kriterijih, ker bi taka politika postavila „Berlinski zid“ med obe narodni skupnosti in odločno zavrača spremembo pouka v škodo slovenske narodne skupnosti ter podminiranje državne pogodbe. Delovna skupnost opozarja na škodo, ki jo je Avstrija zaradi referenduma že utrpela in apelira na politike, da se ozirajo na znanstvene in pedagoške predloge znanstvenih institucij.

Tednikov komentar

PIŠE JANKO KULMESCH

Urednik dunajskega dnevnika „Kurier“ Herwig Schmidl je v komentarju z dne 9. 10. 1984 naslovil na ÖVP, predvsem na dunajsko, naslednje besede: „Morda bo prišlo pri analizi ÖVP o njenem zadnjem volilnem porazu na Koroškem do izraza, da bi se ta stranka ne odrezala slabše, če bi za koroške Slovence zahtevala več pravic. Če bi se izcimilo to, da bi neka stranka zapustila Slovencem neprijazni pakt, potem volilni poraz ljudske stranke ni bil zaman.“

zborskih volitvah kljub vsemu temu zaman. Drži sicer, da sta koroška SPÖ in ÖVP sklenili predati zahtevo KHD oz. referendumu avstrijskim pravnim fakultetam ter ustavnima službama koroške deželne vlade ter na dunajškem uradu pri zveznem kanclerju.

Vendar bi se morali predvsem tudi povezati z univerzitetnimi instituti, ki se ukvarjajo s pedagoškimi vprašanji: saj je šolstvo v prvi vrsti zadeva pedagogov, torej učiteljev, vendar večinske stranke tega (vsaj

Brez pedagogov?

Iste (pametne) besede bi Schmidl lahko naslovil tudi na SPÖ, saj je Wagnerjeva stranka 30. septembra v bistvu prav tako nastradala kot Knaflova. Seriozne volilne analize namreč dokazujejo, da Haiderja niso podprli samo bivši volilci ÖVP, temveč tudi SPÖ.

Z drugimi besedami: tako Wagnerju kot Knaflu njuna večletna ter naravnost bolestna bojazen pred nemško-nacionalnimi krogi ničesar ni prinesla. Razen poraza, vrhu tega pa med drugimi še komentarje v skoraj vseh avstrijskih in številnih mednarodnih medijih, ki ostro obsojajo protislovensko politiko večinskih strank.

In kako bodo socialisti in ljudska stranka reagirali? Bodo pripravljene kreniti na pot, ki vodi iz hudičevega kroga, v katerem bi jih sicer KHD še naprej ter še bolj glasno klical v peklenko domovino? Bodo pripravljene zapustiti protislovenski tristrankarski pakt in se odločiti za manjšinsko politiko, ki bi končno koristila manjšini in ne Heimatdienstu?

Bojim se, da se bosta večinski stranki naprej vrteli v hudičevem krogu ter, da je bil njihov poraz na deželno-

doslej) še niso upoštevale. Se mar bojijo pedagogov zato, ker vedo, da ti stvarno zavračajo vsakršno ločevanje otrok? Kot npr. znanstveniki celovške univerze, ki vrhu tega zahtevajo izgraditev dvojezičnosti in ki se z znanstvenimi argumenti postavljajo po robu parolam „Slowenischer Zwangsunterricht — nein, danke“. Ali pa minister za pouk in prosveto dr. Moritz ter njegov „kolega“ pri ljudski stranki mag. Schäfer, ki sta odločno zavrnila zahteve Heimatdienstu in Haiderja, ker pač ne moreta prevzeti fraze „dvojezično ni bolje“.

Če bi večinski stranki bili pripravljeni, pritegniti k razpravi o naši dvojezični šoli predvsem tudi znanstvenike pedagogov in, kar je posebno važno, njih argumente res tudi upoštevati, bi lahko z upravičenim optimizmom ocenili njihov zadnji sklep.

Če želita večinski stranki dejansko najti stvarno in pravično rešitev šolskega vprašanja — kaj ju potem ovira pri tem, da bi upoštevali neosporavna spoznanja kompetentnih pedagogov?

Koroški dnevi pri zamejskih rojaki v Italiji

Stiki med zamejskimi Slovenci, točneje, med koroškimi Slovenci in našimi rojaki na Tržaškem, Goriškem, v Benečiji in Kanalski dolini so že dolgoletna stalnica v našem narodnopolitičnem življenju. V novejšem času pa so ti stiki zadobili novo kvaliteto, ki je sad poglobitve rednih kulturnih stikov. Lani so bili pri nas na Koroškem „Primorski dnevi“, te dni pa tečejo med rojaki v Italiji „Koroški dnevi“. Organizirale so jih Slovenska prosveta iz Trsta, Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice in Krščanska kulturna zveza iz Celovca.

Koroški dnevi so od 13. do 21. oktobra 1984.

Niz prireditev se je začel v soboto, 13. oktobra tako na Tržaškem kot tudi na Goriškem.

Na Opčinah pri Trstu je bil v Finžgarjevem domu koncert otroških zborov iz Škocijana (vodi Helka Mlinar) in Št. Primoža (vodita Sonja Marko in Stanko Polzer). Gostitelj pa je bil otroški zbor „Vesela mladina“, ki je lani bil gost v Št. Primožu.

V nedeljo sta oba zbora na povabilo Prosvetnega društva Štandrež in tamkajšnjega Mladinskega zbora nastopila v župnijskem domu „Anton Gregorčič“ v Štandrežu. Povsod so nastopajoča zbora sprejeli izredno prisrčno. Na Goriškem pa so Koroške dneve začele Lutke „mladje“ Koroške dijaške zveze. Na povabilo Katoliškega prosvetnega društva „F. B. Sedej“ so naši lutkarji v Sedejevem domu v Števerjanu

predstavili „Zvezdico zaspanko“ Frana Milčinskega. Števerjan je s tem doživel vseprimorsko premiero, kajti to je bila prva lutkovna predstava na Primorskem. Lutkarji so v nedeljo dopoldan na povabilo Prosvetnega društva „Hrast“ nastopili v župnijskem domu v Doberdolu, popoldan, po krajšem oddihu, pa v Marijinem domu pri Sv. Ivanu. Prireditelj je bil dom sam. Kot že na predvečer v Števerjanu in dopoldan v Doberdolu, so tudi tukaj sprejeli mladina, prav posebno pa odrasli, lutkarje zelo navdušeno.

Dekleta Strokovne šole za ženske poklice iz Št. Petra pri Št. Jakobu v Rožu so v nedeljo popoldan zaigrale v Marijinem domu v Ulici Risorta v Trstu igro „Sinja gora Horeb“ tržaškega avtorja Alojza Rebutle. Pod režijo Petra Stickerja so dekleta igrala tako odlično,

da jim je sam avtor, ki je bil navzoč, izrekel največjo pohvalo.

Spored prireditev se je nadaljeval v ponedeljek, 15. oktobra. V Peterlinovi dvorani v Trstu je bil ob 20. uri literarni večer koroških pesnikov in otvoritev grafične razstave Valentina Omana.

Koroške pesnike sta zastopala Lenčka Kupper in Andrej Kokot, sestri Lucija in Marija Feinig sta prireditev glasbeno oplešali, Andreja Zikulnig in Miha Vrbinc pa sta brala iz del naših pesnikov in pisateljev.

Danes se nadaljujejo Koroški dnevi z oddajo v živo radia Trsta A. o kulturnem življenju koroških Slovencev, sodelujejo pa dr. Janko Zerzer, dr. Pavel Apovnik, Micka Opetnik, Martin Pandel in dipl. inž. Franc Kattinig. Ob 17. uri je v goriškem Katoliškem domu razstava koroškega tiska in srečanje med celovško ter goriško Mohorjevo. Zvečer pa prav tako v Katoliškem domu diskutirajo za okroglo mizo dr. Matevž Grilc, dr. Pavle Apovnik, dr. Janko Zerzer, Martin Pandel in mag. Janko Merkač na temo „Narodna manjšina in večinski narod“.

Franc Wakounig

Zaključeni bojo „Koroški dnevi“ v soboto, 20. 10. in nedeljo, 21. 10. V Mavhinjah, v gostilni Urdih bo na povabilo zbora „Fantje izpod Grmade“ koncert suškega okteta in ansambla „Korenika“ iz Šmihela. Obe skupini se bosta udeležili v nedeljo, 21. oktobra, žegnaja v beneškem Gorenjem Tarbju. Prireditelja sta društvo „Studenci“ in časopis „Dom“, Mešani pevski zbor „Rož“ pa bo v nedeljo, 21. oktobra, šel med rojake na Goriškem in v Kanalski dolini.

Dopoldan, ob 10. uri, bo na povabilo društev „Lepi Vrh“ in „Planinka“ pel v ukljanski župnijski cerkvi, popoldan pa v Katoliškem domu v Gorici.

„Koroški dnevi“ so izjemen prispevek skupnemu slovenskemu kulturnemu prostoru in to v najbolj zlahtnem in pristnem pomenu besede. Poleg tega pa krepijo vezi med zamejci, torej med rojaki, ki dobesedno živijo na prepihu raznarodovanja in potujčevanja. Ne smemo pa pozabiti, da so taki in podobni dnevi tudi velik doprinos k zbliznanju med narodi, kajti take prireditve segajo tudi v kulturne prostore večinskih narodov.

Lutke „mladje“ KDZ so kot prva skupina predstavile lutke primorskim rojakom

Vprašanja županu ob 10. oktobru

Mladi rožeški župan Herbert Schiller (SPÖ) je v svojem slavnostnem govoru na predvečer koroškega praznika rekel m. dr. sledeče: „Die Frauen und Männer des Abwehrkampfes und die Gestalter der Kärntner Volksabstimmung bürgen für die Tradition von Werten, an denen sich das Selbstbewusstsein der Menschen in unserem Lande immer wieder aufrichten können.“

Vprašanje: Ste, gospod župan, mislili pri tej izjavi na stavek dr. Steinacherja, ki je dejal ob spominu na delo ob plebiscitu: „Weil wir Österreich nicht sagen wollten, Deutschland nicht sagen durften, wurde unser

Schlachtruf eben Kärnten“. So to tiste dobrine, o katerih ste govorili?

Nadalje je dejal g. župan v omenjen odgovoru: „Bei der Gestaltung der Beziehungen zwischen den beiden Volksgruppen in Kärnten ist davon auszugehen, daß die Grundlage für die Gestaltung dieser Beziehungen nur die Gesetze der Republik Österreich und des Landes Kärnten sein können.“

Tudi tu vprašanje: Gotovo ste tukaj mislili na podiranje dvojezičnih krajevnih napisov na Koroškem, ki je bilo protizakonito in čigar udeležencev še danes niso kaznovali?

kafra

„Vas ob meji“ v New Yorku

Televizijski film „Vas ob meji“, čigar avtor je urednik dnevnika „Wiener Zeitung“, dr. Thomas Pluch, režiser pa Fritz Lehner, je ponovno žel velik mednarodni uspeh: na letošnjem filmskem festivalu v New Yorku, ki bo od 15. do 20. novembra, bodo namreč predvajali Pluchov televizijski film o koroških Slovencih. Tako bo tudi ameriška filmska publika seznanjena predvsem z dogodki v letih 1972 do 1976.

Znano je, da je film „Vas ob meji“ že lansko leto v okviru prireditve „Prix Italia 83“ prejel eno največjih evropskih filmskih odlikovanj.

Dobitnik tega odlikovanja je bila avstrijska televizija.

Gotovo pomeni predstavitev filma „Vas ob meji“ na filmskem festivalu v New Yorku ponovno čast in odlikovanje za avtorja, režiserja in ORF. Hkrati pa bi ta velika mednarodna pozornost Pluchovemu filmu morala dati misliti vsem koroškim institucijam ter predvsem vodilnim koroškim politikom, ki so svoj čas tako ostro in zločno napadali avtorja in režiserja.

Avtorju, režiserju in ORF vsekakor k ponovnemu lepemu uspehu iskreno čestitamo!

V sredo, 17. 10., so slovenski pravniki obiskali Slovensko gimnazijo (na sliki ravnatelj dr. Vospernik in dekan dr. Ivan Kristan)

Zborovanje zaupnikov in odbornikov osrednjih organizacij kor. Slovencev

bo na državni praznik, 26. oktobra 1984, ob 19.30 uri v Celovcu

Hala 5/1. nadstropje na sejmišču (Messehalle) v Celovcu

Ocenili bomo narodnopolitično situacijo po ljudski zahtevi in deželnozborskih volitvah s posebnim pogledom na dvojezično šolstvo in sklepani o nadaljnjem postopanju.

Na sporedu bodo govori, diskusija in kulturni program.

Narodni svet koroških Slovencev

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem

Zaradi podražitve zadrževanje kurilnega olja?

Neodgovorno ravnanje Stegerja ogroža existenco kmeta

Kmetje na južnem Koroškem so obupani in ogorčeni, ker v teh dneh, ko bi morali žeti koruzo, nikjer ne dobijo kurilnega olja za svoje sušilnice.

Ni pa tako, da kurilnega olja ne bi dobili samo nekaj dni — že ves oktober tolažijo zadruga in tudi Raiffeisen kmete, da upajo na dobavo olja v prihodnjih dneh. Kmetje se zdaj sprašujejo, ali minister za trgovino dr. Steger ni zmožen, da bi za avstrijski trg poskrbel za kmete tako važno kurilno olje, ali pa namerava ministertvo za trgovino skleniti podražitev olja in ga zaradi tega zadržujejo na Dunaju v skladiščih. Nerazumljivo je, kaj bi lahko bili drugi vzroki, da na trgu ni olja.

V času žetve vsebuje koruza še vedno trikrat toliko vode kot drugo žito in je pripravna za shranjevanje šele, ko vsebuje le 14% vode. Zaradi tega je nujno potrebno sušenje koruze, preden jo kmet lahko da v skladišče. Koruzo je treba sušiti takoj po žetvi, ker obstaja drugače nevarnost, da začne plesneti. Iz te plesnive nastanejo strupeni micotoksini, ki povzročajo pri živalih znatno nazadovanje uspešne produkcije.

Ker pa kmet zdaj po vsej Koroški ne dobi kurilnega olja za koruzne sušilnice, je prisi-

ljen, da pusti koruzo na polju in čaka doma na boljše čase — ali pa na sneg. Kaj bi to

Poroča Heidi Stingler

pomenilo za našega kmeta, si lahko predstavljamo. Le še dva tedna je do novembra. In kdo reče kmetu, da ne bo že jutri ali pa v enem tednu padla slana ali pa morda celo sneg. Ali naj kmet pusti zaradi tega neodgovornega ravnanja namestnika kanclerja, ki je obenem tudi minister za trgovino, svojo koruzo na njivi? Kaj si sploh Steger misli pri tem —

Tonej Šturm,
kmet na Štalenski gori:

Sam sem prizadet, ker že štiri najst dni ne dobim kurilnega olja in tako ne morem žeti koruze. Jezi me, da Avstrija, ki živi od kmetijstva, za nas kmete ne more priskrbeti ob pravem času olja. Ali minister za trgovino Steger ne razume, da za nas kmete žetev koruze ni konjiček, ampak, da je ta žetev za marsikatero od nas eksistenčne pomena? Prepričan sem, da je za vsem tem le premišljevanje, da bodo sklenili podražitev olja in ga zaradi tega na Dunaju zadržujejo v skladiščih. Od avstrijske vlade bi človek pričakoval, da je zanjo samoumevno, da se zavzema za interese kmetijstva, ki je za avstrijsko prebivalstvo eden najvažnejših faktorjev.

ali morda sploh nič?! Naši kmetje ostro protestirajo proti tako neobzirnemu ravnanju in zahtevajo, da ministrstvo za trgovino takoj ukrepa, da bodo na trgu zopet dobili kurilno olje za svoje sušilnice. Če se že pripravlja podražitev olja, potem to naj ministrstvo sklene, neodgovorno pa je, zadrževati olje na Dunaju, dokler nove cene niso sklenjene. V drugem primeru, da minister Steger ni zmožen dobiti za avstrijski trg olja, pa terjajo, da ta odloži svojo odgovorno funkcijo in jo prepusti komu, ki jo je dejansko zmožen izvrševati.

Miha Einspieler

Kmetje, ki imajo koruzo so letos že tako na slabšem. Slabo vreme skozi vse leto ni dopuščalo, da bi koruza prav dozorela. Zato bodo stroški za sušenje letos višji kot prejšnja leta. Zdaj pa hočejo še podražiti olje — kje pa naj pri tem kmet še kaj profitira?

Najhujše pa je, ko kmet zdaj niti ne ve, ali bo dobil kmalu kurilno olje za koruzne sušilnice, ali pa bo moral pustiti koruzo na njivi, dokler bo padla slana ali pa celo sneg. Neodgovorno je ravnanje ministra Stegerja, da dopušča, da se kurilno olje zadržuje na Dunaju, dokler da bodo sklenili podražitev.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Uredništvo: Jože Wakounig (glavni urednik), uredniki: Janko Kulmesch, Heidi Stingler in Franc Wakounig; Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (0 42 22) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

Letna naročnina: Avstrija: 210.— šil., Jugoslavija: 600.— din., ostala inozemstvo: 350.— šil. (650.— šil. zračna pošta).

Naš tednik: Kmalu bo minilo leto, odkar ste prevzeli vodstvo SAK: z novimi odborniki, z novim trenerjem ter s spremenjenim moštvom je klub šel v novo sezono. Če bi napravili prvo bilanco, kako bi po Vašem mnenju izgledala?

C. Stern: Prave bilance sicer še ne moremo prav napraviti, saj še ni minilo celo leto našega poslovanja pri SAK. Vendar lahko s prepričanjem trdim, da smo zmogli že precej realizirati v zvezi s cilji, ki si jih je naš odbor postavil ob začetku svojega delovanja.

Naš tednik: Kateri so ti cilji — konkretno?

C. Stern: Konkretno smo si postavili cilj, da bi se z našim prvim moštvom spet povzdgnili v koroško ligo ter se tam etablirali. Zato smo se tudi temu primerno prizadevali za pridobitev kakovostnih legionarjev in mislim, da se je to medtem že obrestovalo. Vsekakor so naši navijači z legionarji zelo zadovoljni.

Naš tednik: Za SAK pa igrajo tudi močni koroški „legionarji“, ki ne obvladajo slovenščine, kar pri nekaterih prijateljih kluba ni naletelo na posebno odobravanje.

C. Stern: Gotovo. Vendar bi rad poudaril, da se ti igralci zavedajo, da je SAK slovenski klub in se zato tudi v vseh ozirih vključujejo v naše slovensko moštvo. Že večkrat se je izkazalo, da so ti fantje zares solidarni z našim klubom ter moštvom.

Naš tednik: In kaj je z naraščanjem?

C. Stern: Tu želim poudariti, da je skrb za naraščaj primaren cilj našega delovanja. Ne bi rad prezrli truda, ki so ga v to delo investirali prejšnji odbori. Imam v mislih npr. Lenartha Katza ali Andreja Kumra. Kljub temu pa sem zelo vesel, da se nam je posrečilo, pridobiti za naraščaj v vsakem oziru kvalificiranega mladega trenerja Franca Šmida. Le-ta oskrbuje treninge in organiziranje tekem ter moštev vsega naraščaja SAK, torej mladincev, šolarjev in dečkov — in to po vsej južni Koroški. Ima opravka s približno 50 mladinci, pri čemer bi še posebno opozoril na to, da je medtem ustanovil tudi moštvo malih dečkov (8—10 let).

Naš tednik: Lahko si predstavljam, da je plodovito orga-

N A Š

S konzulom Cirilom Sternom, predsednikom SAK, se je pogovarjal Janko Kulmesch.

G O S T

„Uspešno moštvo, a zanimanje naših ljudi je nadvse skromno“

Ciril Stern (star 51 let), avstrijski konzul v Ljubljani, šteje že vrsto let med najbolj zveste prijatelje SAK. Vedno spet ga srečamo na tekmah slovenskih nogometašev — od lanskega leta naprej pa je tudi njihov predsednik. Naloga, ki jo je konzul Stern prevzel, je nadvse odgovorna, delo pa povezano z vrsto problemov, ki se ne dajo rešiti brez idealizma in vztrajnosti. Kljub temu je predsednik SAK poln optimizma: to ne samo, ker trenutno igra prvo moštvo uspešno, temveč tudi zato, ker vidi v športni dejavnosti pomembno mladinsko delo v prid naše narodne skupnosti. Edino, kar ga je doslej res razočaralo, je „nadvse skromen interes naših ljudi, da bi pristopili k SAK kot člani“. Morda pa se bo to v bodoče le še spremenilo...

nizacijsko delo z naraščanjem še posebno težavno.

C. Stern: Brez dvoma. To so otroci, ki jih je treba spremljati ter prevažati od doma na treninge in tekme ter spet domov — to pa križem dvojezičnega ozemlja. Naša želja je zato razširitev števila mladinskih moštev z enakomerno porazdelitvijo po vsej južni Koroški. Doslej smo se osredotočili le bolj na Podjuno. Sicer pa nam pri najmlajših zelo učinkovito pomagajo tudi starši, za kar jim velja naša iskrena zahvala. Nekoliko težje je z doraščajočimi: tu so nam potrebna višja finančna sredstva, še bolj pa primanjkujejo ljudje, ki bi bili pripravljene prevzeti prevoz mladincev. Če je kdo res pripravljen, da bi nam priskočil na pomoč, naj se, prosim, na nas obrne — mladinci ter klub bi bili zelo hvaležni.

Naš tednik: Finančni problem je za vsako društvo, zlasti še za takšno, ki se ukvarja z nogometom, posebno kom-

gometni klubi zaradi svoje strukture potrebujejo več denarja kot druga društva. Igralci prvega moštva žrtvujejo npr. približno 12 ur na teden za SAK, zato jih tudi malenkostno honoriramo, tako da so vsaj njihovi prevozni stroški kriti. Rad pa bi se na tem mestu zahvalil našim številnim podpornikom — imamo jih tudi nekaj iz vrst večinskega naroda —, predvsem pa še obema osrednjima političnima organizacijama.

Naš tednik: In kako funkcionira članstvo in pobiranje članarine?

C. Stern: Skromno! Doslej se nam še ni posrečilo, da bi pri naših ljudeh zbudili večje aktivno zanimanje za SAK —

Predsednik uspešnega moštva SAK, konzul Ciril Stern

plicirano vprašanje. Kako visoki so finančni stroški SAK?

C. Stern: Tega Vam na žalost ne bom točno povedal. Na vsak način nas stane sezona več sto tisoč šilingov. Nočem podcenjevati dela drugih društev, zlasti kulturnih, nasprotno: vem, koliko idealizma investirajo npr. kulturni delavci v narodnostno delo. Ne pri- demo pa mimo dejstva, da no-

tem, da bi pristopili k našemu klubu. Če upoštevamo idealizem staršev, odbornikov in igralcev, sem razočaran, da ima samo približno 150 članov.

Naš tednik: Kako misli odbor premostiti ta deficit?

C. Stern: Dosedanje izkušnje so pokazale, da od 9 izvo- ljenih odbornikov dela samo

šest, medtem ko zahteva celovito organizacijsko delo reševanje nešteti podrobnih problemov. Zato bomo na naslednjem občnem zboru, ki bo najkasneje leta 1985, predlagali spremembo pravil: le-ta naj bi vsebovala razširitev odbora s tem, da bi ustanovili pododbore za posamezna področja. Tako predvidevamo ustanoviti med drugim pododbore, ki bi organiziral t. i. „fan-clube“ z zaupniki na podeželju. Na ta način upamo pokriti ves teren, pridobiti nove člane ter skrbeti za čim večjo in učinkovitejšo informacijsko dejavnost o pomenu slovenskega atletskega kluba.

Naš tednik: Za zaključek: kako bi v kratkih besedah naslovili Vaše želje na osrednje kulturne in politične ustanove, ki bi morale tudi skrbeti za čim bolj uspešno športno politiko?

C. Stern: Dejstvo je, da se šport v naši družbi ne izčrpa samo v fizični dejavnosti. Dejansko zelo močno vpliva na mladino — tudi v narodnem oziru! Tisti, ki aktivno sodeluje v SAK, dobi tudi izoblikovan pogled na narodnostno vprašanje. Vrhu tega smo nedeljo za nedeljo prisotni v krogih in na mestih, kjer bi brez SAK pripadniki večinskega naroda ne bili soočeni z življenjem koroških Slovencev. V tem smislu izvršujemo tudi pomembno informacijsko dejavnost. Zato velja: mladinska dejavnost v zvezi s športom je nekaj, česar pristojni slovenski krogi nikoli ne morejo dovolj podpirati.

Naš tednik: Gospod konzul, hvala za pogovor.

Vinko Zaletel predaval v Parizu

Slovenci živijo skoro po vsem svetu, toda ob naših lastnih skrbih in boju za obstanek se malo zanimamo zanje. Poznamo rojake v domovini, v zamejstvu in še v sosednji Nemčiji, kdo pa ve, da živi samo v Parizu in okolici pribl. 30.000 Slovencev?

Kot družabni in kulturni ljudje skušajo ustvariti svoja središča, domove.

Po dolgem iskanju in priza-

devanju so ustanovili leta 1979 „Slovenski dom“ v Parizu, v predmestju Chatillon. Lahko si mislimo, kako težko mora biti potniku z malo devizami, zlasti pa študentu v osem milijonskem mestu Parizu preskrbeti si stanovanje. Slovenski dom more sedaj sprejeti vsaj nekaj rojakov v sobe, poleti pa tudi do 100 študentov, da spijo vsaj pod streho, četudi v spalnih vrečah.

Poleg stanovanjske hiše so pripravili še dvorano, ki more obenem služiti kot kapela, slovenska šola, in so tam kulturne prireditve in srečanja. Tu ali v sosednji cerkvi imajo Slovenci svojo božjo službo. Dušno pastirstvo opravljata dva duhovnika, eden mora ob nedeljah obiskovati še oddaljene skupine rojakov.

Vodja doma in pravi ustanovitelj č. g. Nace Čretnik je za 7. oktobra povabil g. Vinka Zaletela, da pride tja predavat o Koroški. Ker sta z g. Tevžejem Nagelejem mislila poromati na grobove sv. Katerine Laboure, sv. Vincencija in sv. Terezije („Male cvetke“ misijonske zavetnice) v Liesieux, je izrabil priložnost in prikazal po sv. maši številnim Slovincem v barvnih slikah ob spremljavi primernih pesmi, življenje, verske in narodne običaje skozi štiri letne čase. Vse dokazuje, da je tu živel in še živi slovenski rod. Lepota Koroške je očarala navzoče, da so ob koncu ginjeni zapeli: „Njav čez jizaro“.

V četrtek, 11.10., je bila v pariškem radiju 25-minutna slovenska oddaja: razgovor z g. Zaletelom o verski in narodni problematiki Koroških Slovencev. Zaradi zadnjih političnih dogodkov na Koroškem se naši rojaki v Franciji zelo zanimajo za naše zadeve, zlasti, ker je bil istočasno na obisku v Franciji državni predsednik dr. Rudolf Kirchschläger.

Vsekakor je „Slovenski dom“ potreben in važen za narodno, versko in kulturno življenje Slovencev v tujini.

Slovo od Zlanove Andreje

Še komaj je bil do dobra zasvetil sončni žarek, že ga je bil zastrnil temni oblak ...

Kar prevečkrat v letošnjem letu se je mrtvaški zvon oglašal iz zvonika loške cerkve, a sredi preteklega tedna pa je njegov glas zajokal tako pretresljivo, da je zvenel, kot otroški jok ...

In ko se je zvedelo, na kako tragični način se je smrtno ponesrečila mlada, komaj triletna Zlanova Andreja, je po vaseh zastal dih, na stotine src je zadrželo in marsikatero oko se je napolnilo s solzami. Neizprosna usoda je zadela krut udarec staršem, sorodnikom in vsem znancem, ki so poznali ter vzljubili dekletce, v tem nežnem cvetju njene mladosti. Prisrčna je bila mala Andreja — ljubljenec izmed treh otrok Zlanove družine — njen brezskrbni otroški smeh, njene, od veselja prekipevaljoče se mlado življenje je

polnilo domače dvorišče, kot bi slutilo, da mu je odmerjeno le malo časa.

Ob veliki udeležbi smo preteklo soboto spremljali malo Andrejo Tarmann na njeni zadnji poti. Otroški zbor domačega, prosvetnega društva, pri katerem marljivo sodeluje tudi njena starejša sestra Veronika, se je z ganljivim petjem ob odprtem grobu poslovil od, prerano umrlega otroka — bele cvetke so, mokre od solz, zakrile malo krsto.

Svečane obrede je opravljal domači župnik g. Škofič s sobratom. V ganljivih besedah sta skušala, težko prizadetim staršem nuditi tolažbo v njihovi preizkušnji.

Njim velja naše iskreno sožalje.

P. S. Včasih je pokojna Andreja spremljala tudi sestra Veronika na vaje otroškega zbora — ni še dolgo od tega, ko je tako ganljivo, otroško prosila: „jës tudj pojaua ...“

Srečanje otrok v Vogrčah

Dne 6. oktobra je Katoliška otroška mladina „Pliberk — Žvabek — Suha — Vogrče“ priredila srečanje v Vogrčah. Vabila je otroke in starše iz okolice, da bi skupaj preživeli družaben in prijeten popoldan.

Gostilničar „Florianiwirt“ je Katoliški mladini dal na razpolago dvorano. Ansambel „Energija“ je s svojimi pesmimi otvoril srečanje in

otroci so po kratkem času z navdušenjem sodelovali. Nato je Pepej Polesnig prikazal dva filma, katera je pripravil vogrški župnik Vinko Zaletel. Otroci so tem z zanimanjem sledili in nato so se navdušili za risanje na škatlah. S sveto mašo, ki jo je daroval kaplan Stanko Olip, je bil zaključen ta lep popoldan.

Popravek

Spoštovani bralci!

V prejšnji številki Našega tednika (NT, št. 41) sta se nam vrinili dve neljubi netočnosti:

v članku o Poldeju Miheliču smo pomotoma zapisali, da je doma iz Vrhpolja pri Kranju. V resnici pa je P. Mihelič doma iz Olševka pri Vrhpolju pri Kamniku, kar je bistvena razlika. Drugi spodrslijaj pa nam je „uspeh pri rojstnih podatkih dr. Juliusa Kugya. Zapisali smo, da je bil rojen v Podklostru. Kugy je bil rojen v Gorici. Blizu Podklostra, in sicer v Lipi, je bil rojen njegov oče.

Skrbni bralci, ki nas je opozorila na pomoti, se zahvaljujemo za njeno pozornost in opozorilo, vas vse pa prosimo za razumevanje.

Uredništvo

Izobraževalni tečaj

od 19. novembra do 15. decembra 1984 za mladince od 17. leta naprej in mlade odrasle v Bildungsheim St. Georgen am Längsee
Prireditelj: Bildungsheim St. Georgen am Längsee; Delovna skupnost dežela (AKJ/L); Katoliška mladina Koroška (KJ/K)

Težišče programa: Jaz in moj čut za življenje; Jaz in družba Jaz in moji odnosi

Način dela: Predavanje, diskusije, pogovor, časopisi, skupinsko delo.

Cena: 3200 šil, obstaja možnost, da zaprosiš za podporo.

Prijave: do 25. oktobra 1984, B. Bildungsheim, 9313 St. Georgen am L., tel.: 04213/2046

PRIREDTVJE: „DOBER VEČER, SOSED — GUTEN ABEND, NACHBAR“ ob avstrijskem državnem prazniku

sreda, 25. oktobra 1984, ob 20.00 uri v mestni hiši v Borovljah

Prireditelj: SPD v Borovljah
Nastopajo: Stadtchor des AGV Stahlklang; Ansambel „Drava“; Harlekin Company; Moški zbor Borovlje

sreda, 25. oktobra 1984, ob 20.00 uri v kulturnem domu na Radišah

Prireditelj: SPD „Radiše“
Sodelujejo: Männergesangsverein Gurnitz; Pevske skupine SPD „Radiše“; Sängerrunde der Kärntner Gebietskrankenkasse; Pisatelj — Milica Hrobath, Franc Stimpfl

sreda, 25. oktobra 1984, ob 20.00 uri v farni dvorani v Železni Kapli

Prireditelj: SPD „Zarja“
Sodelujejo: Frauentertzt Stein; MG Vellachtal; MePZ iz Sel; Obirski ženski oktet; MoPZ SPD „Trta“ iz Žitare vasi; Pevski zbor SPD „Zarja“ iz Železne Kaple; Recitatorji
Pokrovitelj: Albin Juvan — župan

v četrtek, 25. oktobra 1984, ob 20.00 uri v kinodvorani na Bistrici

Sodelujejo: Kärntner Kammerchor; Gemischter Chor Ludmannsdorf; Tamburaška skupina SPD Št. Janž; Moški pevski zbor Kočna

Slavnostni govor: predsednik deželne zbor v p. Josef Guttenbrunner

sobota, 27. oktobra 1984, ob 20.00 uri v kulturnem domu v Dobrli vasi

Prireditelj: SPD „Srce“
Sodelujejo: Lindwurmquintett Klagenfurt (Sereinig); Otroški pevski zbor iz Št. Lipša (Pepca Weiss); Mešani pevski zbor „Srce“ (Marjan Berložnik)

Slavnostni govor: dr. Zdravko Inzko, Tiskovni in kulturni ataše avstrijske ambasade v Beogradu

Pokrovitelj: dež. pos. Josef Pfeiffer, župan

Lutkarji koroške dijaške zveze v Trstu

V okviru „Koroških dni“ v Italiji so bili povabljeni med številnimi drugimi skupinami tudi celovski lutkarji KDZ s predstavo „Zvezdica zaspanka“.

Po petmesečnem „poletnem spanju“ smo spet vzeli lutke iz omare, da bi si z intenzivnimi vajami spet pridobili že pozabljene spretnosti.

Režiserja Tineta Varla smo pri teh vajah hudo pogrešali — taval je v megli na poti od Maribora v Celovec. Ko je vendar le prispel, smo se odpravili na pot v daljni svet. Po trourni vožnji smo prispeli v soboto, 13. 10. 1984 v Gorico, kjer so nas že nestrno čakali otroci in organizatorji. V neverjetni hitrosti je naša skupina, ki je bila takrat večinoma sestavljena iz izkušenih veteranov, postavila oder. Že kmalu nato so se zasvetile zvezdice na gledališkem nebu.

Naslednji dan smo se po predstavi v Doberdobo odpravili v Trst. Italijansko-slovensko mesto je zelo idilično in najraje bi se bili kar odpravili na plažo in tam uživali prelepi sončni dan. Vendar je klicala dolžnost. Po odlični pojedini v petih obrokih se nam sploh ni ljubilo, da bi znosili težke pripomočke v oddaljeno dvorano. Nato nas je še Peter, ki igra „Zvezdogleda“ zapustil, ker ga je čakal težki izpit na

Dunaju. Bili smo v pravi stiski, iz katere nam je pomagal dragi, nam vsem znani Nužej Tolmajer z neverjetnim zagonom — povsem prepričljivo je bral tekst „Zvezdogleda“. Vsi smo bili navdušeni in smo mu takoj ponudili rezerviran sedež v naši skupini. Na žalost moram sporočiti, da tega zaradi povsem dvomljivih vzrokov ni sprejel (ni časa, druge skupine so mu tudi že nudile aranžmaje...)

Po tem težkem delu se je začel zabavni del našega potovanja. Pri dobri kapljici (ni je bilo preveč) smo skupno s Tržačani zapeli stare pesmi in si pripovedovali prijetne zgodbe. Srce se nam je trgalo, ko smo se morali odpeljati iz prelepega Trsta. Dobre volje vendar ni bilo konca ne kraja in peli smo eno za drugo. Ob pol enih zjutraj smo končno prispeli v Celovec. Popolnoma zmučeni smo zlezli v postelje in že smo vsi spali.

hčerkica, ki jo bosta krstila na ime Barbara. Ob srečnem dogodku iskreno čestitamo.

V Rožeku je praznovala svojo 70-letnico Terezija Kanzian, pd. Kocijanova mama. Iskrenim čestitkam domačega društva „Markovič“ se pridružuje uredništvo Našega tednika. Na še mnogo leta!

Te dni se je rodil Mariji in Gerhardu Kropivnik iz Bilčovsa sin, ki ga bosta krstila na ime Roman. Srečnima staršema iskreno čestitamo, majhnemu Romanu pa želimo na življenjski poti vse najboljše.

Pred kratkim je v Solnogradu z uspehom dovršila tretjo diplomu poklicne bolničarke naša rojakinja Majda Pečnik iz Šmihela pri Pliberku. Bralki našega lista ob tem uspehu iskreno čestitamo in ji želimo tudi v bodoče obilo uspeha in zadovoljstva pri tem odgovornem poklicu.

Hermiji in Walterju Rakushek iz Sel se je rodila

Blato — žalostne vesti

V zadnjih mesecih so nas za vedno zapustili kar trije vaščani.

Kot prva je po dolgi in težki bolezni v 85 letu starosti za vedno odšla od nas Matilda Černic. Rajna je dolga leta s sestro Lenčko gospodarila pri Črncu na Blatu. Bila je tiha in mirna žena, rada je prebirala naše slovenske knjige in časopise. V življenju je mnogo pretrpela; brat Folt se ni vrnil iz druge svetovne vojne; brat Janez je na posledicah vojne bolezni že jeseni leta 1945 umrl.

Posestvo je že pred leti predala v mlajše roke sorodniku posinovljencu Albertu, ki je vsa leta, posebno pa še v bolezni, lepo in potrpežljivo skrbel za pokojno.

Rajno smo ob lepi udeležbi sosedov, znancev in sorodnikov na šmihelskem pokopališču položili k večnemu počitku.

Matildi Černic je sledil Gabriel Nevert, ki je preživel svojo mladost pri Stefanu na Blatu. Rodil se je leta 1925. Njegovi starši so bili zaposleni pri nekdanjem posestniku Stefanovega posestva — Metnitzu iz Pliberka. Njegov oče Anej je bil „mojer“, mati Tereza in sestra Elizabeta sta oskrbovali živino. Tudi rajni Gabriel je bil zaposlen pri Metnitzu. V zadnji vojni je bil hudo ranjen in že preglašen za mrtvega, a k sreči so ga pobrali oz. našli ameriški vojaki in tako je le še ušel smrti na bojišču in se še vrnil iz ameriškega ujetništva.

Ko je iskal delo v drugih krajih, se je preselil v Pliberk, vedno pa je še ostal povezan z vaščani, tudi svoje slovenske materinščine ni nikoli zatajil.

Pred meseci je hudo zbolel, iskal je pomoč v bolnici v Celovcu, a ni bilo več pomoči. Zadnje tedne mu je potrpežljivo stregla in olajšala bolečine sestra Elizabeta. Dne 16. 9. ga je Bog rešil trpljenja in poklical k sebi.

Rajni je v življenju kot aktiven in vnet gasilec mnogo dobrega storil, zato se je pogreba v Pliberku udeležilo mnogo gasilcev, pogrebne obrede pa je opravil duhovnik gasilec — župnik Damej.

V sredo 19. 9. 1984 se je v 78. letu starosti končalo truda polno življenje daleč naokoli znanega Breznikovega očeta Franca Flödlja. Rajni je bil kmet z dušo in telesom in je dolga leta samostojno in do-

bro kmetoval. Pokojni je bil zelo zgovoren človek in veselega značaja, imel je poseben dar pripovedovanja, tako da so ga vsi radi poslušali če je rad malo „poavžval“. Dragi pokojnik je ostal tudi do smrti zvest član naše slovenske narodne skupnosti, in ta duh je z ženo Kristino posredoval tudi svojim otrokom. Pred leti je posestvo predal sinu Francu, ki sedaj zelo zvesto gospodari pri Brezniku.

Rajni Breznikov oče je zaradi dolgoletne težke bolezni veliko trpel, a kljub temu je bil dobre volje.

Velika udeležba ob njegovem pogrebu v Šmihelu je pokazala, kako je bil rajni povsod znan in priljubljen. Pogreba se je udeležilo več duhovnikov, profesorjev, bogoslovcev in študentov, študijskih kolegov sina bogoslovca Jozeja in hčerke Marice.

Prišli pa so tudi sorodniki iz oddaljene Tirolske in Štajerske.

Vse tri rajne vaščane bomo ohranili v lepem in trajnem spominu. Žalujočim sorodnikom pa izrekamo odkrito in iskreno sožalje.

Vaščan

● Dom v Tinjah

od sobote, 27. 10., ob 14.30 uri
PRIPRAVA NA ZAKON nem.

Vodi: rektor Jože Kopeinig
skupno z drugimi referenti

● Kriva Vrba

**RAZSTAVA ŽGANIH SLIK
KLUBA UMETNIKOV
AVSTRIJSKE ZVEZE
CIVILNIH INVALIDOV**

Kraj: Mestna hiša Kriva Vrba
Razstavljajo: Margit Erlacher
in Ožbalt Hafner

Čas: od petka, 19. oktobra, do
nedelje, 21. oktobra, med 14.
in 20. uro.

Rožek

Preteklo soboto smo pospremili k zadnjemu počitku Marjano Katnik, pd. Fermovo mamo na Reki pri Št. Jakabu v Rožu. Po krajši hudi bolezni so jo v 85. letu starosti položili v družinski grob. Po trudapolnem življenju se bo odpočila v večnosti. Sinu Toniju in vsem sorodnikom iskreno sožalje!

Od svojega zborovodje
se je poslovil MoPZ
SPD „Edinost“

Odšel je pevec in zborovodja

Folti Hartmann je bil glasnik enotnega slovenskega kulturnega prostora, v katerem ima koroško-slovenska kultura tudi po njegovih zaslugah odlično in častno mesto.

Že v mrtvašnici sta pokojnemu zborovodji zapela v slovo Slovenski oktet ter MPZ „Edinost“, tokrat pod vodstvom Jožka Koncilije.

Pogrebne obrede je ob veliki asistenci duhovščine opravil domači župnik mag. Mirko Isop, ki je pri pridigi dejal, da

je Folti Hartmann na poti k večnemu življenju okusil vse grenkobe tega življenja. Med mašo sta ubrano prepevala domači cerkveni zbor pod vodstvom Šimija Wrulicha ter Slovenski oktet.

Žalni govori ob odprtem grobu so ponovno pokazali, kakšen ugled je užival Folti Hartmann med ljudmi in kakšno vrzel je zapustil njegov odhod v večnost. Od njega so se poslovili dipl. inž. Franc Koncilija v imenu SPD „Vinko Po-

Ogromna množica je v soboto, 13. oktobra spremila zborovodjo Foltija Hartmanna na njegovi zadnji poti na škocijansko pokopališče. Pokojni je bil znan po Koroški in preko meja kot odličen pevovodja, centralni zborovodja Slovenske prosvetne zveze ter človek, ki se je z vsemi močmi zavzemal za boljšo bodočnost slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Pogreba so se udeležili vidni zastopniki koroškega slovenskega cerkvenega kulturnega, političnega in gospodarskega življenja in tako Foltiju Hartmannu izkazali spoštovanje; poklonili pa so se mu tudi predstavniki kulturnih in zborovskih organizacij Slovenije.

ljanec“, Posojilnice in domače volilne skupnosti, Jožko Hudl kot predsednik SPD „Edinost“, čigar moški zbor je Folti Hartmann vodil nad petdeset let, nadalje dr. Luka Sienčnik v imenu bivših pripornikov, dipl. inž. Feliks Wieser v imenu Zveze slovenskih organizacij, ki je dejal, da je pokojni v najbolj bridkih časih naše narodne zgodovine bil vzgled nezlomljivega značaja in je prav zaradi tega moral v kacet Dachau. Dr. Franci Zwitter se je

od rajnega poslovil v imenu Slovenske prosvetne zveze in v lastnem imenu — saj je izgubil iskrenega prijatelja. Dejal je, da je Folti Hartmann svojo moč črpal iz te podjunske zemlje, v katero smo ga položili in kjer bo počival ob velikih narodnjakih.

Dr. Zerzer je spregovoril v imenu Krščanske kulturne zveze in dejal, da pokojnik nikoli ni omahoval, vedno je ostal zvest svojemu narodu in svoji važni vlogi znotraj kulturnega življenja koroških Slovencev. „V tem bo ostal vsem mlajšim, zlasti doraščajoči generaciji, ki bo take nesebične značaje in narodnjake kmalu poznala le še iz literature, vzgled, po katerem bodo lahko usmerjali svojo lastno življenjsko pot, če se bodo zavedali svojih dolžnosti,“ je rekel Zerzer.

Pred pogrebom je bila žalna seja.

Preden je krsto zagrnila zemlja, je zagodla še godba ravske železarne, so pod vodstvom Hanzija Kežarja zapeli Združeni moški zbori v slovo bivšemu zborovodji in je Slovenski oktet v spomin na Dachau, ko je v tem peklu nacistične strahovlade prepeval Foltijev zbor slovenskih kacetnikov poln upora in nade na rešitev Aljaževo „Oj Triglav, moj dom“, zapel prav to budničo.

Poslednjič so se pevci Edinosti prežalostni poslovili od svojega spoštovanega pevovodje. Folti Hartmann je na pol stoletja vodil zbor in mu vtisnil svoj pečat tako močno, da je narod govoril samo še o Foltijevem zboru. Zato predlagamo, da bi se moški zbor „Edinost“ poimenoval po svojem bivšem zborovodji.

PISMA BRALCEV

Odgovor na odprto pismo Zveze slovenskih izseljencev

(Naš tednik, 4. 10. 1984)

V „Našem tedniku“ — 4. 10. 1984 ste izrazili svoje začudenje, da se škof udeleži spominske prireditve umrlim na Ulrichsbergu. K temu bi povedal v premislek sledeče:

Velikokrat sem izkazal svojo solidarnost v zadevah Koroških Slovencev in sicer v okviru in duhu, ki ga določa škofijska sinoda 1972. Zato sem npr. daroval mašo za slovenske žrtve nacizma in vodil bogoslužja v dvojezičnih farah na 10. oktobra in povabil na romanje treh dežel h Gospe Sveti, ki sem ga tudi vodil. Vsekakor pa nisem bil pripravljen zavzemati stališča k dnevnim političnim vprašanjem. Zato so namreč po 2. vat. cerkvenem zboru odgovorni laiki, ki se javljajo k besedi tudi na Koroškem.

Vabilo na Ulrichsberg sem sprejel v prepričanju, da tam ne bodo ustvarjali protislovenskega razpoloženja in ne bodo slavili vojne. Garancija za to je med drugim bila dolga vrsta dosedanjih govornikov, med njimi tudi prejšnji zvezni kancler Josef Klaus.

Če se je ob robu proslav na Ulrichsbergu vendar tu pa tam jav-

ljal drugačen duh, potem vendar to ne gre na račun celotne prireditve, ker je ta odprto forum. Kot škof za vse katoliške Korošce se pod temi pogoji čutim dolžnega, da sprejem vabilo na spominsko prireditve umrlim, ki se je udeležil tisoče ljudi in se zanašam na razumevanje vseh ljudi, ki jim je pospeševanje demokracije in miru skupna zadeva.

V „Našem tedniku“, 4. oktobra, ste mi pisali odprto pismo in izrazili svoje začudenje, da se bom udeležil spominske prireditve umrlim na Ulrichsbergu. Prav k temu sem dobil tudi pismo Zveze slovenskih izseljencev in prosim, da moj odgovor v „Našem tedniku“ pojmuje tudi kot odgovor na Vaše pismo.

dr. Egon Kapellari, škof

Eine Lapalie?

Mit großer Verwunderung nahm ich die Entgegnung der Pfarrgemeinderatsmitglieder von Neuhaus auf die Beschwerde der Familie Logar zur Kenntnis. Ein offensichtlich betrunkenen Mann hat die Mitglieder des slowenischen Kirchenchores Neuhaus beschimpft und dafür von einem Mitglied des Pfarrgemeinderates Applaus erhalten. In einem Leserbrief haben nun die Mitglieder

des PGR Neuhaus diesen Vorfall als Lapalie dargestellt. Sie haben sich damit eindeutig gegen die Mitglieder des Kirchenchores ausgesprochen. Da ich manchmal in Neuhaus die Messen besuche, kann ich dem sehr guten Kirchenchor Neuhaus, der von einem Absolventen der Musikhochschule Graz geleitet wird, nur gratulieren.

Es gefällt mir, daß der slowenische Kirchenchor Neuhaus seiner Tradition treu bleibt und hauptsächlich die Lieder seines Volkes singt

— bereit ist, auf Wunsch von deutschsprachigen Gläubigen auf Begräbnissen und Hochzeiten auch in deutscher Sprache zu singen

— für Kirchtage und größere Feste auch Lieder in deutscher Sprache in sein Programm aufgenommen hat.

Wenn deutsche Kärntner immer wieder von der Erhaltung und Pflege ihrer Kultur sprechen, so kann man den slowenischen Kärntnern dieses Recht doch nicht absprechen! Es ist nicht in Ordnung, daß sich der PGR Neuhaus gegen einen Chor ausspricht, der jeden Sonntag bereit ist, die Messfeier gesanglich zu umrahmen. Ich vermute, daß das einzige „Verbrechen“ dieses Chores darin besteht, daß er eben ein slowenischer Chor ist. Die Mitglieder des PGR Neuhaus sollten sich bemühen, das gute Einvernehmen mit IHREM slowenischen Kirchenchor wieder herzustellen. Als Christen haben sie auch aus dem Evangelium einen deutlichen Auftrag.

Marica Kušej
9150 Drveša vas/Ebersdorf

Franc Wakounig

Arhitektura — del našega življenja

V soboto, 6. oktobra in nedeljo, 7. oktobra, je bil v tinjskem domu prosvete seminar o arhitekturi in ljudski glasbi na Koroškem, ki ga je pripravil etnološki oddelek Krščanske kulturne zveze.

Ob dejstvu, da naše kulturno izročilo, tu predvsem mislim na glasbeno in arhitekturno izročilo, vse bolj zginja, je bil seminar več kot potreben. Organizator sam že vrsto let zbira narodno blago in ga inventarizira. Povabil je pristojne in strokovno kvalificirane predavatelje. To so bili etnolog in sodelavec SAZU (Slovenske akademije znanosti in umetnosti) dr. Tone Cevc, dr. Majda Fister in arhitekt dr. Pe-

ter Fister, ki so se posvetili arhitekturni dediščini. Strokovnjak Fister je s temi primeri dokazal, da je na Koroškem celo stavbarstvo moralo služiti nemško-nacionalnemu kopitu. Vse, kar je bilo lepih in večjih hiš, so jih koroški „strokovnjaki“ dejali v nemški predalček. Nizke in bajtarske stavbe pa so prepustili Slovencem, češ, da oni niso nikoli bili zmožni gradbenih podvigov. Tako ozko in nacionalistično pojmo-

vanje gradbeniške tradicije v deželi, v kateri se že stoletja prepletajo izkušnje in znanje obeh narodov in jih zreducirati na dokazovanje nemške premoči, je po Fistru nedopustno.

Umestna in zelo informativna pa je bila razstava „Arhitektura na Zilji“, ki jo je pripravil pravnik dr. Ludvik Druml in jo je prvič predstavil javnosti lani. Verjamemo, da je Drumlova razstava marsikoga pripravila, da sedaj domačo arhitekturo spoštuje in jo hoče ohraniti.

Niz predavanj je začel dr. Cevc. Govoril je o vzrokih, zakaj narodopisci raziskujejo stavbe. Na nekaterih primerih,

med drugim se je dolgo zadržal pri Krištanovi kmetiji v Selah, katero smo v Našem tedniku predstavili letos, 12. januarja. Dr. Cevc je obrazložil funkcijo teh gradenj in tudi vzročne vezi med človekom ter njegovim okoljem. Dr. Majda Fister, govorila je o dosedanjih raziskavah stavbarstva na Koroškem, je predstavila tudi obširno bibliografijo o stavbarstvu na Koroškem. Predavanje dr. Petra Fistra, ki je govoril o razvoju stavbarstva na narodno mešanem delu južne Koroške in je prinesel vzorce dokumentacije tega stavbarstva, je bilo praktično dopolnilo prejšnjemu predavanju.

Prenos izvirnega na novo

Ob rob tinjskemu seminarju skušamo danes nakazati primere spajanja tradicionalnega gradbeništva z novo sodobno arhitekturo, ki hoče sloveti na tradicionalni domači gradbeniški tradiciji. Arhitekt Gregor Mak se je spoprijel s to nalogo in na primeru treh hiš (dve stari in ena nova) skušal prikazati možnost tega spajanja. Po mnenju Gregorja Maka naj sodobna arhitektura ne bo kopiranje starega gradbeništva, naj skuša elemente tradicionalnega gradbeništva prilagoditi potrebam sodobne gradnje tako, da pri tem ne izgubi izvirne stilne niti oz. njenega značaja.

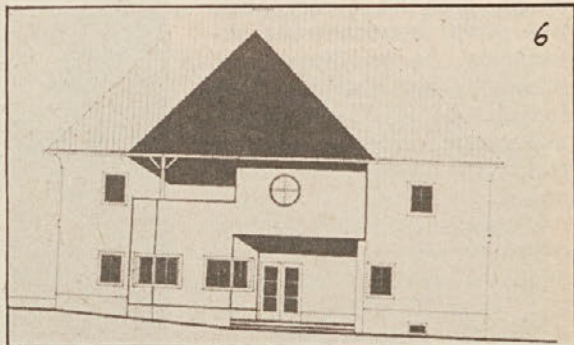
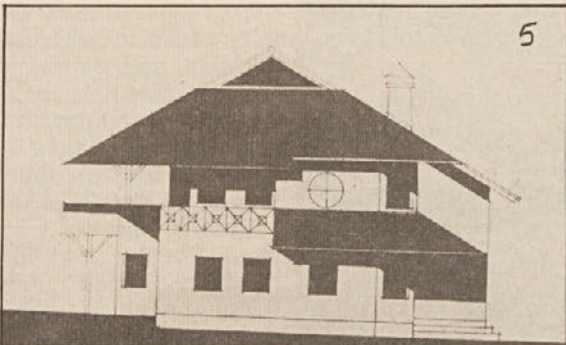
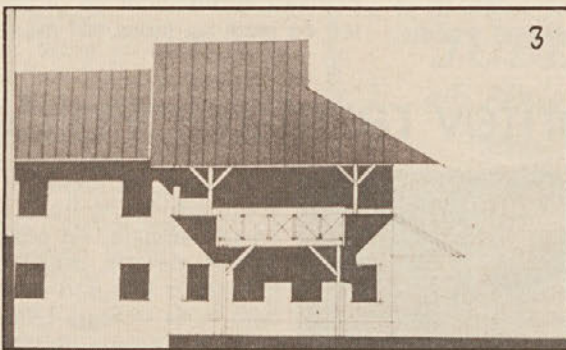
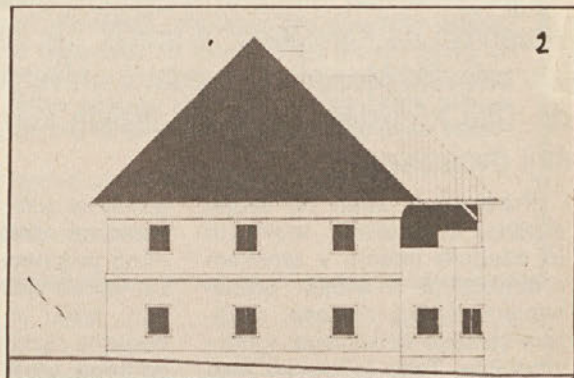
Mak je izhajal iz primerov Koželove in Kališnikove hiše na Šajdi v Selah (sliki 1 in 2). Koželova hiša je še v izvirnem stanju ohranjena. Z izjemo zidanih fundamentov je nadgradnja lesena, elementi strehe (čop ali tepih, kot mu ponekod pravijo) in balkon (hajnk) so preprosti, a funkcionalni. Prav te elemente je Gregor Mak prenesel v načrt za novo hišo v Galiciji (slika 3). Namesto uvoženih tirolsko-bavarskih, ki pri nas ničesar niso zgubile, je segel po domačih elementih. Nadaljnji stilni element je nadstrešje nad balkonom, ki ga najdemo pri slovenski kašči. Tudi ta nadstrešek je arhitekt Mak prenesel na hišo v Galiciji in ima tu funkcijo žaluzij in zaščite proti nizkemu zahodnemu soncu (slika 5). Stilni elementi balkona izhajajo iz elementov slo-

venskega kozolca, podpore balkona pa so vzete iz gradbenih elementov pri Koželovem skednju. Nizki naklon strehe pa je v okviru tamkajšnje zadržave urbanistično upravičen.

Drugi primer je hiša Kališnikove domačije (slika 6). Hiša je iz prejšnjega stoletja in že od zunaj izraža dostojanstvo trdne kmečke hiše. Hiša je vsa zidana, na fasadi ni lesa.

Zato je dozidava upravičena, saj strešni element obdrži tradicionalno obliko. Revitalizirana hiša je primer stilizirane arhitekture sodobne oblike, ki pa je stilno in oblikovno podrejena prvotni in izvirni gradnji.

Franc Wakounig

Mojstrska predstava celjskih gledališčnikov v Celovcu

Že dve leti je tega, kar je bila v celjskem gledališču premiera drame AMADEUS Petra Shafferja; blizu petdeset ponovitev je predstava že doživela, vselej z velikim uspehom. Kdor si je ta team-work ogledal, je začutil, da je le-ta eden tistih srečnih trenutkov odrske umetnosti, kjer se mojstrska režija (Dušan Mlakar), asketsko-estetska scena (Meta Hočevnar) in vrhunske igralske stvaritve brezhibno izpopolnjujejo, ko je gledalec navdušen in pretresen.

Os drame je konflikt med dvornim skladateljem na dvoru Jožefa II., Antoniom Salierijem, in genijem Mozartom. Ta konflikt pa je pravzaprav drugorazreden; Salieri je dovolj inteligenten, da prepozna v Mozartovi glasbi tisto božansko iskro, ki je samo v resničnih umetninah, dovolj inteligenten, da se kljub družbenim

priznanjem zaveda svojega rokodelstva, ki ne bo nikogar nikoli ne osrečilo in ne privabilo solza. Salieriju je Mozart sredstvo, da se spoprime z Bogom, s tistim nedoumljivim, brezbržnim, hudobnim in nepravičnim Bogom, ki nekemu nenadoma odpre svojo zakladnico, ne meneč se za njegove človeške vrline ali slabosti,

drugega pa ne usliši kljub mnogim žrtvam. Salieri uniči s premetenostjo in lokavostjo človeka Mozarta, vendar mora spoznati, da je boj izgubil. Mozartova glasba je nesmrtna, sam pa tone v pozabo.

Na zadnji strani gledališkega lista je suhoparno zapisano: Janez Bermež je prejel nagrado Prešernovega sklada 1983 za vlogo Salierija. Zvone Agrež je prejel nagrado Staneta Severja 1982 in nagrado Borštnikovega srečanja 1983 za vlogo Mozarta. Anica Kumer je prejela nagrado Kulturne skupnosti Celje 1984 za vlogo Constanze.

Ko so pred leti na Dunaju uprizorili Amadeusa, je predstava naletela delno na odpor, ogorčenost je bila velika — kako si upa kdo takole prikazovati našega glasbenega velika — kot razuzdanca, ki je

brezsramno užival v prostaški, analno obarvani erotiki, lahkomiselneža, ki je zagonil vsak bellč, kot nesposobneža, ki ni mogel preživljati niti sebe, kaj šele svojo družino. O, fuj, ne Mozart, pač pa Shaffer! Se sreča, da ni napisal kakšne drame npr. o Goetheju! Ali pa o Miklovi Zali! Kajne, Rok Arih?

Kaže, da naše gledalstvo ni tako omejeno kot dunajsko, saj aplavz ob koncu predstave kar ni hotel nehati. Slovenska prosvetna zveza, ki je vabila v mestno gledališče, si lahko čestita za kvaliteto.

Žal pa si je to kvaliteto ogledalo vse premalo ljudi. Je bil slabemu obisku res vzrok sončen dan? Bi jih prišlo več, če bi deževalo? Pa kulturna preobremenjenost naše publike? Kje so ostali dijaki slovenske gimnazije? Nobenega avtobusa s podeželja ni bilo... Ali pa...? Naprej raje ne razmišljam, sicer me bodo obsodili na deset let nekvalificiranosti brezpogojno.

S. B.

Apel za dvojezičnost dežele

Koroški center za izobraževanje odraslih je sprožil serijo predavanj o kulturni zgodovini obeh narodnih skupnosti na Koroškem. V sredo, 16. oktobra zvečer je v celovski Mestni hiši predaval univerzitetni profesor dr. Otto Kronsteiner o starih jezikih Koroške in današnji dvojezičnosti.

Predavatelj, znan po svojih študijah o krajevnih, ladinskih in osebnih imenih v alpskem prostoru, je s svojim predavanjem močno zatresel nekatero temelje koroškega zgodovinskega. Tako je zavrnil tezo — ki je na Koroškem že prava dogma — da so Slovenci pri svojem prihodu v alpske predele Evrope menda podrli vse dosedanje kulturne in druge spomenike, kar pomeni, da so Slovani bili navadna brezkulturna tolpa, torej barbari. Prav tako je predavatelj nastopil proti koroški stvarnosti, ki je izbrisala iz svoje zgodovine karantansko obdobje. Predavatelj je menil, kako bi se naj mogla prav na karantanskih tleh razviti starocerkvena slovanščina, če so Slovani bili barbari? Dobo Hotimira, Boruta Gorazda in drugih slovenskih karantanskih knezov je treba spoštovati, tako Kronsteiner.

Uvodoma je predavatelj brez ovinkov povedal, da je Koroška skozi vso svojo zgodovino bila večjezična, najmanj pa dvojezična. Zato je njena dvo-

jezičnost tudi danes nekaj popolnoma normalnega in historično pogojenega. Tu, v tej deželi so se vedno prepletali različni jeziki in se medsebojno bogatile različne kulture ter so od tega profitirali različni narodi. Enojezičnost dežele (ki jo je najzadnji zahteval Haider,

še le tedaj, ko bo to nemška dečeš, da bo dežela svobodna žela) je za Kronsteinerja abnormno stanje. Po njegovem je totalitarizem nekega jezika prav tako nevaren, kot vsak drug totalitarizem. (Tega se pa nekateri na Koroškem gotovo ne bojo veselili). In ta totalitarizem se odraža v določenih mitih, ki segajo celo tako daleč, da nekateri z rodovniki skušajo dokazati svojo pristnost (pragermanski izvor). In pragermanski oz. nemški je na Koroškem pač tisti, ki govori nemško. Kronsteiner pa je dejal, da jezik ne more biti meri-

lo pripadnosti k nekemu narodu, kajti znano je, da je jezik mogoče odložiti. Če pa je s tem že pridobljena druga etnična identiteta, na je drugo vprašanje. Menjanje jezika je posledica oblastnih struktur.

O koroški tezi, da arhivi dokazujejo nemški značaj dežele, je predavatelj samo menil, da to ne drži, kajti germanizacija krajevnih imen še ne pomeni germanizacije prebivalstva. Kronsteinerjevo predavanje, ki se ga je udeležil tudi predsednik koroškega deželnega zbora Schantl, je bilo apel za dvojezičnost dežele.

Franc Wakounig

Otvoritev razstave Poldeja Miheliča

V petek, 12. oktobra je bila v Mohorjevi knjigarni v Celovcu odprta razstava slovenskega naivca Poldeja Miheliča iz Kamnika. Po pozdravu umetniške voditeljice mohorjanske galerije, mag. Alne Inzko, ki je dejala, da izhaja Mihelič iz kulturno izredno plodnega kamniškega kota, je delo in lik Poldeja Miheliča predstavil kustos gorenjskega muzeja v Kranju, dr. Cene Avguštin. „Po Maksimu Gaspariju in Gvidu Borolli smo imeli Slovenci le malo slikarjev, ki bi s tako občutljivostjo in toplino kot Polde Mihelič znali obuditi spomin na nekdanjo slovensko vas. Njegovo delo nas danes še bolj privlači, ko stara podoba naših kmečkih naselij umira in ko moderna civilizacija z bolečo doslednostjo zavrača nekdanje vrednote, materialne in duhovne. Stilni izraz Poldeta Miheliča je daleč od realizma, čeprav so detajli slikane arhitekture, figur in predmetov velikokrat taki kot v resnici.“ Razstavljena dela so takoj zbudila veliko pozornost med prijatelji likovne umetnosti, posebno pa med ljubitelji naivnega slikarstva in upodabljanja. Otvoritve razstave se je udeležil tudi vodja beljaškega kulturnega oddelka, Adolf Scherer

Pavle Zidar

(nadaljevanje 3)

Okupacija Javornika

Rib v teh bajerjih je bilo nepopisno mnogo, od postrvi do klinov in kapunov, tudi kak len som ali krap se je prikazal med lokvanji, ki so se razmigali v okno, a mnogi so vedeli povedati, da so bile v bajerju tudi ščuke, ki so ves ta zarod redčile in ga delale zdravega.

Više gor, preden so se začeli nizati bajerji, je bilo strelišče z lopo, pod borovci pa so bile klopce iz lesa in mize. Streliška lopa se je odpirala spredaj, tako kakor se odpirajo svinjaki, notri pa so bile mize, na katere so se ulegali strelci. Streljalo se je tod malokdaj, če se prav spominjam, le na cerkvene praznike ali kak državni praznik, tedaj so v Strugah pekli pujske, ribe, mi pa smo sedeli pri mizah, duhali smole, poslušali pokanje in se veselili kaj vem česa.

Tu so rasli še kostanji in hrasti, otroci smo posebno radi stikali pod njimi, iščoč plodove. In celo nekaj bukev je bilo, katerih lubje je bilo polno vrezov z imeni in letnicami njihovega nastanka. Starost drevesa pa je črke in številke popačila do neberljivosti. Le kak Z ali Ž se je še dal razbrati.

A brž ko si se po serpentinastih stezicah povzpел do roba, odkoder je bil razgled na Struge najlepši, se ti je za hrbtom odprla tišina belških polj, oplojena s poletno vročino, sredi te žitne beline so stali stogovi, polni dehteče, oksidirane lucerne ali kakega repinčja, v zraku pa so lebdele kanje, predirno opazujoč tla pod sabo. In če se je kje premaknila kaka bilka, so se spustile v pikiranje.

V tej tišini pa so pridne

roke dekel in gospodinj molče izgrebale iz razorov plevel po več ur sklonjene predse, z rdečo ruto na glavi so se pomikale meter za metrom, puščajoč za sabo opleta in prerahljana tla.

No, in pogled z roba teh polj na Struge je bil res najlepši. Kakor živo ribje oko so zrla jezerca, najlepše pa je bilo največje jezero, ki je bilo temno zeleno, gladko, živo. Na njegovem spodnjem robu, kjer je bil vstop vanj dosegljiv vsakomur, so se zbirali ob ognju kopalci. Plavati v tem velikem bajerju, ne da bi ves čas kurili ogenj, je bilo tudi sredi najhujše poletne ice nemogoče. Moral si se ogreti še od ognja, ko si prišel iz vode.

Pa še nekaj: če nisi imel kopalk, si se okopal kar nag, ne le mi, otroci, tudi odrasli so kar goli zabredli v hlad vode in se vrnili iz nje trepetajoč, nato pa brez sramu vstopili v spodnjice in se prišli gret k prasketajočemu kresu.

Iz Strug je vodila še ena pot, pot po reki Beli, ki se je kakih trideset metrov proč od struškega velikega jezera zlivala v Savo. A zlivala se je kot ponikalnica.

Otroci smo radi hodili po izsušenem koritu, skakaje s tople skale na toplo skalo, kakor z lobanje na lobanjo. Nenadoma pa si le naletel na reko, ki se je kakor zobje glavnika razlivala v tenkih in številnih curkih in ponikala. Nekolikanj više pa se je potem Bela že prikazala v svojih tolmunih, ki so bili topli in kjer so začele ribe begati pred nami na vse strani.

Po reki Beli se je prišlo na Koroško Belo, tedaj mogoč-

no vas pod Stolum. Premogla je farno cerkev, občino, šolo, dva prosvetna doma, sokolskega in ajmohtarskega, kakor so pravili fantovskim odsekom gospoda župnika. Imela je kak ducat gostiln, trgovinic in pa seveda pokopališče. Beláni so bili pevečini kmetje, ki so imeli tudi svoje hoste na pobočjih razvejenega Stola dol do Ajdne, njive pa, kakor smo že omenili, na belškem polju, jugozahodno od železnice.

Koroška Bela s starimi kmečkimi domovi, kjer so bili na omet pripeti sv. Florijani, zavetniki glasilcev, je bila prijetna vas, rad sem jo obiskoval; od vsepovsod je dišal gnoj ali plodovi zemlje, repa, pesa, krompir. Posebno dragi so mi bili vonji živine, zlasti grenki konjski in topli goveji vonj. Celo vonj prahu je bil prijeten zavoljo snovi, ki so razpadale v njem. Zlasti konjska scanina je dehtela po strdi.

(Dalje prihodnjič)

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so v tako lepem številu popremili našega rajnega očeta Foltija HARTMANNNA na njegovi zadnji poti. Predvsem se zahvaljujemo domačemu župniku mag. Mirku Isopu ter ostalim častitim duhovnikom za opravljene obrede. Naš oče je z dušo in telesom bil zavzet za petje; zato nam je v posebno zadoščanje, da so se številni pevski zbori — moški zbor Edinost iz Pliberka, šentvidski in škocijanski cerkveni pevci, združeni moški zbori, posebno pa Slovenski oktet ter ravska godba na pihala tako lepo poslovili od dragega rajnega.

Iskrena hvala gre govornikom slovenskih organizacij in ustanov tostran in onstran meje za besede tolažbe in priznanja za opravljeno kulturno delo našega očeta. Slovenski prosvetni zvezi in vsem udeležencem pri žalni seji, posebno pa prof. Radovanu Gobcu za ganljive besede iskren koroški „boglonaj“. Posebno priznanje gre domačim zdravnikom Dr. Erwinu Bergerju, dr. Hans-Jörgu Molderingsu in dr. Dieterju Schmidtu za prizadevno bolniško oskrbo. Ker se ne moremo vsem osebno zahvaliti za vsa žalna pisma in žalne brzojavke, naj velja vsem hkrati s tem naša iskrena zahvala.

Vemo, da ga boste ohranili v lepem spominu.

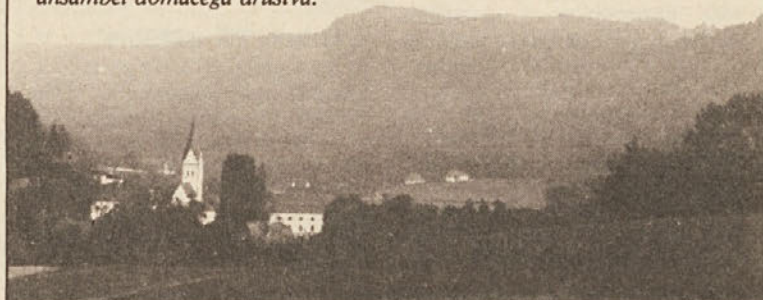
Žalujoča družina Hartmann.

Vljudno Vas vabimo na JUBILEJNO PROSLAVO ob 80-letnici Slovenskega prosvetnega društva „ZVEZDA“ v Hodišah

v nedeljo, dne 28. oktobra 1984, ob 14. uri pri Čimžarju v Dvorcu

SODELUJEJO:

mešani pevski zbor „Mojcej“ iz Šentilja, Männerquintett Rauschelesee, moški pevski zbor „Svoboda“ iz Loge vasi, Volkstanzgruppe Keutschach, mešani pevski zbor „Gorjanci“ iz Kotmare vasi, pevski zbor „Svoboda“ iz Loške doline na Notranjskem, mešani pevski zbor „Edinost“ iz Škofič, godba na pihala „Kovinoplastika Loš“, Rauschelesee Duo, Tamburaški ansambel domačega društva.

Dobrolčani čakajo Selane

Borovlje : Dobri vas 0:0

Dobri vas: Nowak 3, A. Sadjak 3, Wernitznig 3, W. Kolleritsch 4, K. Kolleritsch 3, Pernek 4, Sirmik 4, Prosen 2, Radil 2 (55. Golautschnig 2) Marin 3, Leitsoni 2 (83. min. Wintschnig); Borovlje, 150 gledalcev
Sodnik: Zellot (slab)

Tokat so morali Dobrolčani kljub dobri igri pustiti točko v Borovljah. K temu je velik del doprinesel slabi sodnik Zellot, ki je dopoldne že sodil tekmo Wolfsberg — St. Leonhard. Kratko pred koncem so domačini hudo poškodovali Leitsonija, ki si je zlomil ličnico (Jochbein). Sodnik Zellot je spregledal tudi ta prekršek in s tem kronal svoje katastrofalno sojenje. Vrh tega je končal tekmo pet minut prezgodaj in komaj ušel dobrolčkim navijačem.

Marijan Sadjak, ki šteje med največje talente v Dobri vasi, v nedeljo še ne bo mogel igrati. Pred sedmimi tedni se je v tekmi proti SAK hudo poškodoval in je imel do preteklega torka nogo v mavcu.

Hud poraz za Bilčovs

Gospa Sveta — Bilčovs 7:0 (4:0)

Postava: Schaunig 3, (30. min. Gasser 3), W. Kuess 3, Sablatnik 1, Schellander 1, J. Kuess 1, Stangl 3, Glantschnig 3, Thummer 2, Hobel 2, Partl 2, Schöfmann 2.

Gospa Sveta, 100 gledalcev

Sodnik: Zeppitz (dober)

Strelci: Schabelofer (3), Pucker (2), Mekul in Spielberg

Ta visok poraz Bilčovsa proti Gospe sveti z 0:7 bo šel v zgodovino moštva.

Čeprav so gostje iz Bilčovsa v prvih 45. minutah bili enakovredni nasprotnik, so gostitelji vodili po 20. minutah že s 4:0.

Vsekakor je to bila velika zasluga obrambe, ki je domačinom pripomogla do zadetkov.

Vrhutega se je vratar Schaunig v prvi polovici hudo poškodoval. Bilčovščani so imeli težave s kadrom, saj so nekateri igralci igrali vso tekmo pod 23 in potem še v prvem moštvu.

**Odbojarska tekma v dvorani glavne šole v Pliberku
SK Aich/Dob — Grabštanj
v petek, 19. 10. 1984,
ob 19. uri**

V soboto, 20. oktobra, ob 15.15 uri, veliki derbi na igrišču v Šmihelu!

ASKÖ Šmihel — SAK

Predtekma Šmihel pod 23 — SAK pod 23, ob 13.15 uri

Mnenje igralcev

Jože Gregorič (SAK):

„ŠMIHEL JE FAVORIT“

Šmihel je trenutno v odlični formi in v zadnjih tekmah ni dobil nobenega zadetka. Pri nas pa se vrsta izpadov vedno večja, v Šmihelu sploh ne vemo, kdo bo igral. Poleg Polanška, Luschniga, Velika, Jagodiča, Lampichlerja verjetno tudi jaz ne bom mogel igrati, ker sem težje poškodovan. Neodločen izid bi bil za nas že uspeh. Zmaga bi bila presenečenje.

Marko Krištof (Šmihel):

„TOKRAT SE BOMO MAŠČEVALI“

Letos smo že dvakrat izgubili proti SAK, toda v soboto se bomo maščevali. Borili se bomo za vsako žogo in dokazali, da smo odlični nogometaši. Čeprav je SAK trenutno na prvem mestu, gotovo ni tako dober, kot pišejo časopisi. Bilanca tekem v zadnjih treh letih jasno dokazuje, da je SAK za nas ugoden nasprotnik, saj je skoraj vsakokrat pustil točke v Šmihelu. Veselim se že tekme.

Kaj pravijo navijači k derbiju?

Marijan Fera, doma v Dvoru pri Šmihelu (Navijač SAK)

„SAK SO KOS LE SODNIKI“

Čeprav Šmihel ni slabo moštvo in je trenutno v dobri formi, proti SAK ne bo zmagal. V podlgi so SAK kos le sodniki, enakovrednih nasprotnikov ni. Tudi Šmihel ne bo preskočil svoje sence. Ker poznam kot fotoreporter oboje moštvi, sem prepričan, da bo SAK odnesel zmago. Šmihelčani pa naj ne bodo žalostni in razočarani, saj so že Selani pustili obe točki v Šmihelu.

Peter Koren, doma na Suhi pri Šmihelu (Navijač Šmihela)

„TUDI NAVIJAČI SE NAJ OBNAŠAJO ŠPORTNO“

Tekma proti SAK bo gotovo najtežja v tej sezoni. Kljub temu upam, da se bo naše moštvo dobro odrezalo, saj je proti SAK še vedno dobro igralo. V zadnjih treh tekmah smo osvojili kar pet točk in s tem dokazali, da smo odlično moštvo. Računam na vsak način z eno točko, še boljše pa bi bilo, če bi zmagali. Upam, da se bo tekma odvijala na igrišču športno, predvsem pa se naj bi gledalci zadržali v športnem duhu.

Albert Messner, doma v Dobu pri Pliberku (Navijač SAK)

„SAK BO Z TEHNIKO 'PODRL' ŠMIHELČANE“

SAK je na vsak način boljše moštvo. Predvsem v tehniki ima tolikšne prednosti, da Šmihel tudi z borbenostjo ne bo mogel resno ogroziti SAK. Na igro bo gotovo prišlo veliko število gledalcev, ki bodo gotovo videli zmago SAK. Z zmago v Šmihelu, bi bil SAK že znaten korak bližje kroni jesenskega prvaka.

Štefan Blažej, doma na Letini pri Šmihelu (Navijač Šmihela)

„SAK NE BO ZMAGAL“

Pričakujem na tem derbiju veliko gledalcev in napetost na igrišču. Prepričan sem, da SAK ne bo zmagal, ker je naš vratar Guetz v odlični formi. V zadnjih dveh tekmah ni dobil gola. Naši igralci so gotovo dosti motivirani, saj velja ta derbi v Šmihelu kot najbolj zanimiva tekma v prvenstvu. Upam, da se bodo igralci tega zavedali in se do zadnjega borili.

Pridite in podprite vaše moštvo!